

Sygn. akt II K 258/17

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 08 grudnia 2017 r.

Sąd Rejonowy w Legionowie II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący: SSR Tomasz Kosiński

Protokolant: Bożena Oblińska

w obecności oskarżyciela : Prokuratora Joanny Niedzielskiej

po rozpoznaniu dnia 20 października 2017 r. i 08 grudnia 2017 r. na rozprawie w Legionowie sprawy :

J. S. (1) , syna E. i W. z d. D. , ur. (...) w M.

oskarżonego o to, że :

w dniu 27 lipca 2016 r. w miejscowości N. , woj. (...) , kierował pojazdem mechaniczny marki V. (...) o nr rej. (...) w ruchu lądowym znajdując się w stanie nietrzeźwości z wynikiem 2,55 promila alkoholu w wydychanym powietrzu ,

to jest o czyn z art. 178a § 1 k.k.

1. Na podstawie art. 66 § 1 i 2 k.k. i art. 67 § 1 k.k. warunkowo umarza postępowanie przeciwko oskarżonemu J. S. (1) na okres próby 3 (trzech) lat ;
2. Na podstawie art. 67 § 3 k.k. w zw. z art. 39 pkt. 3 k.k. orzeka wobec oskarżonego J. S. (1) zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych w ruchu lądowym na okres 2 (dwóch) lat ;
3. Na podstawie art. 63 § 4 k.k. na poczet orzeczonego zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych w ruchu lądowym zalicza oskarżonemu J. S. (1) okres zatrzymania prawa jazdy od dnia 26 lipca 2016 r. do dnia 08 grudnia 2017 r.;
4. Na podstawie art. 67 § 3 k.k. i art. 39 pkt. 7 k.k. zasądza od oskarżonego J. S. (1) na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej świadczenie pieniężne w kwocie 5000 (pięć tysięcy) złotych;
5. Na podstawie art. 627 k.p.k. i art. 7 ustawy z dnia 23 czerwca 1973 r. o opłatach w sprawach karnych (Dz. U. z 1983 r. Nr 27, poz. 152 ze zm.) zasądza od oskarżonego J. S. (1) na rzecz Skarbu Państwa koszty sądowe w kwocie 647,58 zł (sześćset czterdzieści siedem złotych pięćdziesiąt osiem groszy) w tym opłatę w kwocie 100 zł (sto złotych).

Orzeczenie sprostowano zgodnie z postanowieniem z dnia 18.12.2017 r.

Sygn. akt II K 258/17

UZASADNIENIE

Na podstawie całokształtu okoliczności ujawnionych w toku rozprawy głównej Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 27 lipca 2016 r. około godz. 10.00 do miejscowości N. , woj. (...) pojazdem mechanicznym samochodem marki V. (...) o nr rej. (...) przyjechał oskarżony J. S. (1) . Oskarżony J. S. (2) z ul. (...) w N. skręcił na parking płatny przy (...)

w N. i zaparkował na tym parkingu swój samochód . Parking przy (...) w N. znajduje się w pasie ul. (...) i odbywa się na nim normalny ruch pojazdów i jest on ogólnie dostępny dla osób chcących na nim zaparkować swój samochód .

Oskarżony J. S. (1) będąc na (...) w N. spożywał alkohol w postaci wódki . Następnie przed godzina 14.00 udał się na obiad do baru (...) znajdującego się na (...) w N. i podczas tego obiadu , pił również alkohol w postaci piwa . Następnie po skończonym obiedzie oskarżony J. S. (1) wsiadł do swojego samochodu marki V. (...) o nr rej. (...) i pojechał nim kilkadziesiąt metrów w stronę wyjazdu z parkingu . Po dojeździe do szlabanu zamykającego wyjazd z parkingu oskarżony J. S. (1) chciał zapłacić opłatę za parking , jednak K. R. – osoba pobierające opłaty za ten parking zorientował się iż oskarżony J. S. (1) kieruje samochodem w stanie nietrzeźwości i odmówił otwarcia szlabanu , czym uniemożliwił oskarżonemu wyjazd samochodem na ul. (...) . Następnie oskarżony J. S. (1) zrezygnował z wyjazdu z parkingu i wrócił swoim samochodem marki V. (...) o nr rej. (...) na miejsce parkingowe . K. R. powiadomił o tym fakcie Komisariat Policji w N. i strażników Staży Gminnej w N. , którzy pełnili służbę na (...) . Strażnicy Staży Gminnej w N. - W. M. i K. W. obserwowali oskarżonego J. S. (1) do momentu przyjazdu patrolu policji z KP w N. . Oskarżony J. S. (1) siedząc w swoim samochodzie marki V. (...) o nr rej. (...) nie spożywał alkoholu . Około godziny 15.30. na parking przy (...) w N. przyjechał patrol policji z KP w N. w składzie sierż. szt. M. K.. Po wysłuchaniu relacji K. R. sierż. szt. M. K. podszedł do samochodu marki V. (...) o nr rej. (...) w którym na miejscu kierowcy siedział oskarżony J. S. (1) . Od oskarżonego J. S. (1) czuć było wyraźną woń alkoholu .

Następnie oskarżony J. S. (1) został przewieziony do KP w N. gdzie został poddany badaniu na zawartość alkoholu w wydychanym powietrzu. J. S. (1) miał w pierwszej próbie wykonanej w dniu 27 lipca 2016 r. o godzinie 15:37 stężenie 2,48 promila alkoholu wydychanego powietrza, w drugiej próbie wykonanej w dniu 27 lipca 2016 r. o godzinie 15:43 stężenie 2,43 promila alkoholu wydychanego powietrza (k. 4).

Alcomat , którym wykonano badanie , zaopatrzony był w aktualne w chwili badania świadectwo wzorcowania (k. 5) i był ustawiony w nim czas zimowy (stąd czas wskazany na wydrukach z badania to 14:37 i 14:43 – k. 33) .

Z opinii biegłego z zakresu chemii kryminalistycznej i badań toksykologicznych I. O. wynika iż oskarżony J. S. (1) w dniu 27 lipca 2016 r. o godz. 15.00. był w stanie nietrzeźwości , w rozumieniu art. 178 § 1 k.k. a stężenie alkoholu w jego organizmie wynosiło 2,55 promila (k. 63-67) .

J. S. (1) ma ukończone 49 lat, jest kawalerem , nie posiada nikogo na utrzymaniu , jest duchownym w Parafii C. S. w miejscowości L. i otrzymuje wynagrodzenie w kwocie 1800 zł , nie był karany (k. 110) , nie leczy się psychiatrycznie ani odwykowo .

Sąd powyższy stan faktyczny ustalił na podstawie następujących dowodów : częściowo wyjaśnień oskarżonego J. S. (1) (k. 23 , k. 83 i k. 113) , zeznań świadków : K. R. (k. 14 i k.119) , W. M. (k. 28 i k. 119-120) , K. W. (k. 31 i k. 120) i M. K. (k. 33) , notatki urzędowej (k. 1 , k. 61) , protokołu zatrzymania osoby (k. 2-3) , protokołu badania urządzeniem kontrolno - pomiarowym (k. 4) , świadectwa wzorcowania (k. 5) , karty karnej (k. 8 , k. 110) , kserokopii prawa jazdy (k. 11) , opinii biegłego (k. 63-67) i danych osobo poznawczych (k. 84) .

J. S. (1) stanął pod zarzutem , iż w dniu 27 lipca 2016 r. w miejscowości N. , woj. (...) , kierował pojazdem mechaniczny w marki V. (...) o nr rej. (...) w ruchu lądowym znajdując się w stanie nietrzeźwości z wynikiem 2,55 promila alkoholu w wydychanym powietrzu to jest popełnienia czynu z art. 178a § 1 k.k..

Oskarżony J. S. (1) podczas postępowania przygotowawczego nie przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu (k. 23 i k. 83) i wyjaśnił iż w dniu 27 lipca 2016 r. przyjechał ok. godziny 10.00 na (...) w N. . Około godziny 15.00 zjadł obiad w barze (...) do którego wypił jedno piwo. Następnie wsiadł do swojego samochodu i postanowił przeparkować samochód . Gdy dojechał do budki parkingowego ten oświadczył że nie wypuści go z parkingu gdyż jest pijany . Wobec tego ponownie wrócił samochodem na miejsce parkingowe . Będąc w samochodzie ze zdenerwowania wypił wódkę i piwo . Następnie został zatrzymany przez policji . Oskarżony J. S. (1) wskazał iż nie miał zamiaru wyjeżdżać z parkingu

(k. 23-24) . Natomiast na rozprawie przed Sądem oskarżony J. S. (1) przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu i odmówił składania wyjaśnień (k. 113) .

Sąd dał częściowo wiarę wyjaśnieniom oskarżonego J. S. (1) odnośnie faktu iż tego dnia przyjechał na parking przy (...) w N. ok. godziny 15.00. oraz że około godziny 15.00 do obiadu spożywał alkohol. Na wiarę zasługuje również ta część wyjaśnień oskarżonego z której wynika iż poruszał się swoim samochodem tylko po parkingu , a po tym jak parkingowy stwierdził iż nie wypuści go z parkingu wrócił samochodem na miejsce parkingowe i nie miał zamiaru wyjeżdżać z parkingu . W tym zakresie wyjaśnienia oskarżonego są jasne , dokładne i korespondują z całością zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego zwłaszcza z zeznaniami świadków: : K. R. (k. 14 i k.119) , W. M. (k. 28 i k. 119- 120) , K. W. (k. 31 i k. 120) i M. K. (k. 33) w zakresie jakim Sąd dał im wiarę .

Sąd nie dał wiary natomiast w pozostałym zakresie wyjaśnieniom oskarżonego J. S. (1) zwłaszcza co do faktu iż alkohol w postaci wódki i piwa spożył dopiero w samochodzie ze zdenerwowania po tym jak nie został wypuszczony z parkingu . Wyjaśnienia oskarżonego J. S. (1) w tym zakresie są niejasne , wewnętrznie sprzeczne i nielogiczne . Przedstawiona przez oskarżonego J. S. (1) wersja wydarzeń stanowi przyjętą przez oskarżonego linię obrony która ma na celu uwolnienie od odpowiedzialności za popełniony czyn , która nie znalazła jednak potwierdzenia w zgromadzonym w sprawie materiale dowodowym. Na wstępie należy podnieść iż z opinii biegłego z zakresu chemii kryminalistycznej i badań toksykologicznych I. O. wynika iż oskarżony J. S. (1) w dniu 27 lipca 2016 r. o godz. 15.00. był w stanie nietrzeźwości , w rozumieniu art. 178 § 1 k.k. a stężenie alkoholu w jego organizmie wynosiło 2,55 promila (k. 63-67). Ponadto z zeznań świadków : W. M. (k. 28 i k. 119-120) i K. W. (k. 31 i k. 120) wynika iż nie widzieli by oskarżony J. S. (1) spożywał w samochodzie alkohol . Dodatkowo należy wskazać iż na rozprawie przed Sądem oskarżony J. S. (1) przyznał się do popełnienia tego czynu (k. 113) .

Wyżej wskazane fakty dyskwalifikują prawdziwość wyjaśnień oskarżonego J. S. (1) w zakresie jakim Sąd nie dał im wiary .

Sąd dał wiarę zeznaniom świadków: K. R., W. M., K. W. i M. K. jako jasnym dokładnym , spójnym i logicznym.

Z zeznań świadka K. R. – pracownika parkingu przy (...) w N. wynika iż w dniu 27 lipca 2016 r. między godziną 14.00-15.00 został zaalarmowany przez ludzi będących na parkingu iż osoba nietrzeźwa będzie chciała wyjechać samochodem z parkingu i wskazali mu ten samochód. Gdy ten samochód dojechał do szlabanu i kierujący nim mężczyzna uchylił szybę wyczuł od tego mężczyzna woń alkoholu . Dlatego poinformował tego mężczyznę iż nie otworzy mu szlabanu , więc mężczyzna ten ustawił samochód z powrotem na parkingu. Z dalszych zeznań świadka K. R. wynika iż mężczyzna ten przejechał tym samochodem w sumie kilkadziesiąt metrów oraz że o tym fakcie powiadomił policję (k. 14 i k.119) .

Z zeznań świadków W. M. (k. 28 i k. 119-120) i K. W. (k. 31 i k. 120) – strażników (...) w N. wynika iż w dniu 27 lipca 2016 r. około godziny 15.00. gdy pełnili służbę na (...) w N. otrzymali telefonicznie zgłoszenie iż nietrzeźwy kierowca samochodu marki V. (...) o nr rej. (...) chciał wyjechać z parkingu . Świadkowie ci wskazali iż obserwowali z odległości około 10 m ten samochód i nie zauważyli by znajdujący się w nim mężczyzna spożywał alkohol przed przyjazdem policji .

Natomiast z zeznań świadka M. K. – funkcjonariusza Policji z KP w N. wynika iż w dniu 27 lipca 2016 r. około godziny 15.30. z polecenie oficera dyżurnego KP w N. udał się na (...) w N. . Po przybyciu na miejsce K. R. wskazał mu samochód marki V. (...) o nr rej. (...) którego kierowca chwile wcześniej chciał wyjechać z parkingu . Po podejścia do tego samochodu od siedzące w środku kierowcy czuć było woń alkoholu . Po wylegitymowaniu osoba ta okazał się być oskarżony J. S. (1) . Z dalszych zeznań świadka M. K. wynika iż oskarżony J. S. (1) został przewieziony do KP N. i przebadany na zawartość alkoholu w wydychanym powietrzu – I badanie 2,48 promila , II badanie 2,43 promila alkoholu w wydychanym powietrzem. Różnica godzin na tym urządzeniu wynikała z tego że było ona ustawione na czas zimowy (k. 33) .

Fakt, że wymienieni wyżej świadkowie precyzyjnie określają zakres swojej wiedzy na temat zdarzeń, w zakresie których Sąd dał wiarę zeznaniom tych świadków, świadczy zdaniem Sądu o braku skłonności do konfabulacji i dążeniu do rzetelnego przedstawienia przebiegu wydarzeń. Zeznania świadków są jasne, dokładne i korespondują z całością materiału dowodowego zebranego w sprawie.

Sąd dał pełną wiarę opinii biegłego z zakresu chemii kryminalistycznej i badań toksykologicznych I. O. z dnia 20 stycznia 2017 r. (k. 63-67) jako jasnej, dokładnej i fachowej. Opinia ta została wydana przez biegłego sądowego dysponującego fachową wiedzą z zakresu kresu chemii kryminalistycznej i badań toksykologicznych. Z opinii tej wynika iż oskarżony J. S. (1) w dniu 27 lipca 2016 r. o godz. 15.00. był w stanie nietrzeźwości, w rozumieniu art. 178 § 1 k.k. a stężenie alkoholu w jego organizmie wynosiło 2,55 promila. Oznacza to że w chwili prowadzenia samochodu marki V. (...) o nr rej. (...) w dniu 27 lipca 2017 r. oskarżony J. S. (1) znajdował się w stanie nietrzeźwości.

Sąd dał w pełni wiarę dowodom z dokumentów, w szczególności protokołowi badania urządzeniem kontrolno - pomiarowym (k. 4), albowiem dokumenty powyższe zostały sporządzone przez funkcjonariuszy publicznych, nie zainteresowanych rozstrzygnięciem w sprawie, a zatem nie mających logicznego powodu, by przedstawiać nieprawdziwy stan rzeczy w dokumentach. Brak jest na tych dokumentach jakichkolwiek śladów podrobienia bądź przerobienia.

Sąd dał ponadto wiarę wszystkim ujawnionym na rozprawie dokumentom. Ich autentyczność i wiarygodność nie była kwestionowana przez żadną ze stron, ani nie stoi w sprzeczności z żadnym innym dowodem, a tym samym nie budzi wątpliwości.

Sąd zważył, co następuje:

Przepis art. 178 a § 1 k.k. stanowi, iż karze podlega, kto, znajdując się w stanie nietrzeźwości lub pod wpływem środka odurzającego, prowadzi pojazd mechaniczny w ruchu lądowym, wodnym lub powietrznym. Występek ten ma charakter umyślny, przy czym samo uruchomienie i prowadzenie pojazdu wymaga zamiaru bezpośredniego, natomiast fakt znajdowania się przez prowadzącego w stanie nietrzeźwości lub pod wpływem środka odurzającego może być również objęty zamiarem ewentualnym. W każdym razie niezbędna jest świadomość sprawcy, że może znajdować się w stanie nietrzeźwości lub pod wpływem środka odurzającego i godzenie się z tą możliwością. Z treści art. 178 a § 1 k.k. wynika, więc że dla stwierdzenia przesłanek popełnienia przestępstwa wskazanych w tym przepisie konieczne jest spełnienie następujących znamion: po pierwsze sprawca winien prowadzić pojazd mechaniczny, po drugie - prowadzący pojazd musi znajdować się w stanie nietrzeźwości lub pod wpływem innego środka odurzającego, wreszcie po trzecie - pojazd mechaniczny winien być prowadzony w ruchu lądowym, wodnym lub powietrznym.

Należy stwierdzić iż, wszystkie wyżej wskazane przesłanki zostały spełnione w sytuacji będącej przedmiotem niniejszego postępowania.

Po pierwsze niewątpliwym jest iż oskarżony J. S. (1) poruszał się pojazdem mechanicznym. Kierował bowiem samochodem osobowym marki V. (...) o nr rej. (...).

Po drugie w ocenie Sądu nie ma wątpliwości, iż oskarżony w chwili popełnienia czynu zabronionego znajdował się w stanie nietrzeźwości. Zgodnie z treścią art. 115 § 16 k.k. stan nietrzeźwości zachodzi, gdy: zawartość alkoholu we krwi przekracza 0,5 promila albo prowadzi do stężenia przekraczającego tę wartość lub zawartość alkoholu w 1 dm³ wydychanego powietrza przekracza 0,25 mg albo prowadzi do stężenia przekraczającego tę wartość. Oskarżony J. S. (1) po zatrzymaniu przez Policję został poddany badaniu alcomatem. Badanie to wykazało, iż w wydychanym przez oskarżonego powietrzu znajdował się alkohol w ilości niedozwolonej do prowadzenia jakiegokolwiek pojazdów tj. w wysokości 2,48 promila alkoholu etylowego w jednym decymetrze sześciennym wydychanego powietrza (II próba badania - k. 4). Ponadto z opinii biegłego z zakresu chemii kryminalistycznej i badań toksykologicznych I. O. wynika iż oskarżony J. S. (1) w dniu 27 lipca 2016 r. o godz. 15.00. był w stanie nietrzeźwości w rozumieniu 178a § 1 k.k., a

stężenie alkoholu w jego organizmie było rzędu 2,55 promila . Oznacza to że w chwili prowadzenia samochodu marki V. (...) o nr rej. (...) w dniu 27 lipca 2016 r. oskarżony J. S. (1) znajdował się w stanie nietrzeźwości (k. 63-67).

Została w omawianej sytuacji również spełniona trzecia przesłanka. Oskarżony J. S. (1) kierował pojazdem mechanicznym w ruchu lądowym . Oskarżony J. S. (1) kierował bowiem pojazdem mechanicznym - samochodem marki V. (...) o nr rej. (...) na parkingu przy D. Plaży w N. , woj. (...) , znajdującego się w pasie ul. (...) – gdzie odbywa się normalny ruch pojazdów , co stanowi prowadzenie pojazdu mechanicznego w ruchu lądowym. Należy zauważyć , iż dla przestępstwa określonego w art. 178a § 1 k.k. nie jest znamienne prowadzenie pojazdu mechanicznego po drodze publicznej. Wystarczające jest prowadzenie go w stanie nietrzeźwości lub pod wpływem środka odurzającego w jakiegokolwiek strefie ruchu, to jest w ruchu lądowym, wodnym lub powietrznym (tak wyrok Sądu Apelacyjnego w Krakowie , II AKa 131/04 KZS 2004/9/35) . Przewidziane w art. 178a § 1 k.k. kryterium „ruchu lądowego” należy wiązać nie tyle z formalnym statusem konkretnej drogi, czy też określonego miejsca, lecz z faktyczną dostępnością i rzeczywistym jego wykorzystaniem dla ruchu pojazdów i innych uczestników (tak postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 28 marca 2017 r. III K 427/16) . Parking przy (...) w N. znajdujący się w pasie ulicy (...) to miejsce ogólnodostępne i jest wykorzystywane do ruchu pojazdów.

Należy wskazać iż oskarżony J. S. (1) na rozprawie przed Sądem przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu (k. 113) . Ponadto fakt popełnienia przez oskarżonego J. S. (1) tego czynu potwierdzają zeznania świadków : K. R. (k. 14 i k.119) , W. M. (k. 28 i k. 119-120) , K. W. (k. 31 i k. 120) i M. K. (k. 33) .

Z tych względów zarówno okoliczności sprawy , jak i wina oskarżonego J. S. (1) nie budzą wątpliwości.

W powyższej sprawie Sąd uznał , iż zachodzą przesłanki wskazane w art. 66 § 1 i § 2 k.k. i dlatego warunkowo umorzył postępowanie przeciwko oskarżonemu J. S. (1) na okres próby 3 (trzech) lat zgodnie z treścią art. 67 § 1 k.k. .

Zgodnie z treścią art. 66 § 1 k.k. Sąd może warunkowo umorzyć postępowanie karne, jeżeli wina i społeczna szkodliwość czynu nie są znaczne, okoliczności jego popełnienia nie budzą wątpliwości, a postawa sprawcy niekaranego za przestępstwo umyślne, jego właściwości i warunki osobiste oraz dotychczasowy sposób życia uzasadniają przypuszczenie, że pomimo umorzenia postępowania będzie przestrzegał porządku prawnego, w szczególności nie popełni przestępstwa.

W treści art. 66 § 1 i 2 k.k. wskazane zostały więc trzy przesłanki warunkowego umorzenia postępowania związane z czynem zarzucanym oskarżonemu to jest : społeczna szkodliwość czynu nie jest znaczna, wina nie jest znaczna , zagrożenie karą za zarzucane sprawcy przestępstwo nie przekracza 5 lat pozbawienia wolności . W powyższej sprawie czyn który popełnił oskarżony J. S. (1) spełnia wszystkie wyżej wskazane przesłanki. Niewątpliwym jest , iż w tym przypadku społeczna szkodliwość czynu jak i wina sprawcy nie jest znaczna . Należy zauważyć iż oskarżony J. S. (1) przyznał się na rozprawie przed Sądem do popełnienia zarzucanego mu czynu . Ponadto J. S. (1) będąc w stanie nietrzeźwości przejechał samochodem marki V. (...) o nr rej. (...) kilkadziesiąt metrów po parkingu przy (...) w N. i nie wyjechał nim na drogę publiczną – ul. (...) w N. .

Ponadto należy wskazać iż czyn którego znamiona wypełnił oskarżony J. S. (1) to jest czyn z art. 178a § 1 k.k. jest zagrożony karą nie przekraczającą 5 lata pozbawienia wolności .

Wskazane w art. 66 § 1 k.k. właściwości i warunki osobiste sprawcy, jego postawa i dotychczasowy sposób życia stanowią odrębną przesłankę warunkowego umorzenia postępowania. Nie mogą one być uwzględniane w ocenie społecznej szkodliwości popełnionego czynu i winy sprawcy, tj. przemawiać za ich „znacznością” lub „nieznacznością”. Należy zatem przyjąć, że przesłanka ta wchodzi w grę dopiero po ustaleniu, iż społeczna szkodliwość czynu i wina sprawcy nie są znaczne, jak to ma miejsce w niniejszej sprawie . Pozytywna ocena postawy oskarżonego i jego dotychczasowego życia ma charakter prognostyczny, prowadząc sąd do przekonania, że mimo warunkowego umorzenia postępowania sprawca będzie przestrzegał porządku prawnego, a w szczególności nie popełni ponownie przestępstwa . Przesłanka ta nie będzie spełniona, a przeciwnie - zachodzi przeszkoda w orzekaniu o warunkowym umorzeniu postępowania, jeżeli sprawca był już skazany za jakiegokolwiek przestępstwo umyślne i nie nastąpiło

zatarcie tego skazania. *Lege non distinguente* nie stanowi przeszkody w orzekaniu o warunkowym umorzeniu wcześniejsze skazanie za występki nieumyślne, a także wcześniejsze orzeczenie wobec sprawcy warunkowego umorzenia postępowania w sprawie o występki popełniony umyślnie. (tak Komentarz do art. 66 kodeksu karnego (Dz.U.97.88.553), [w:] A. Marek, Kodeks karny. Komentarz, Dom Wydawniczy ABC, 2006, wyd. III.)

W powyższej sprawie dotychczasowy sposób życia oskarżonego J. S. (1), który jest duchownym rzymskokatolickim w parafii C. S. w miejscowości L. oraz fakt, iż nie był on dotychczas karany (k. 110), wskazuje, że spełnia on również tę przesłankę warunkowego umorzenia postępowania. Pozytywna ocena postawy oskarżonego J. S. (1) oraz jego dotychczasowego życia wskazuje, iż będzie on przestrzegał porządku prawnego, a w szczególności nie popełni ponownie przestępstwa.

Jeżeli chodzi o kolejną przesłankę wskazaną w art. 66 § 1 k.k. - braku wątpliwości co do popełnionego czynu, to taki brak wątpliwości wynika przede wszystkim z postawy sprawcy i złożenia przez niego wiarygodnych wyjaśnień. Formalne przyznanie się do winy nie jest jednak warunkiem *sine qua non* orzekania o warunkowym umorzeniu postępowania (por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 27 listopada 2003 r., I KK 301/03, OSNKW 2004, nr 1, poz. 9). Ustawa bowiem wymaga jedynie, aby zachodził brak wątpliwości co do popełnienia przez oskarżonego zarzucanego mu czynu i okoliczności tego czynu - w aspekcie wskazanych w art. 66 k.k. przesłanek stosowania tej instytucji. W powyższej sprawie oskarżony J. S. (1) przyznał się na rozprawie przed Sądem do popełnienia zarzucanego mu czynu (k. 113). Należy ponadto stwierdzić, iż z zebranego w sprawie materiału dowodowego w postaci: zeznań świadków K. R. (k. 14 i k.119), W. M. (k. 28 i k. 119-120), K. W. (k. 31 i k. 120) i M. K. (k. 33) w zakresie jakim Sąd dał im wiarę oraz dokumentów w postaci, notatki urzędowej (k. 1, k. 61), protokołu zatrzymania osoby (k. 2-3), protokołu badania urządzeniem kontrolno - pomiarowym (k. 4), świadectwa wzorcowania (k. 5), karty karnej (k. 8, k. 110) i opinii biegłego (k. 63-67) wynika niezbicie że dopuścił się on zarzucanego mu czynu który przez Sąd został zakwalifikowany jako czyn z art. 178a § 1 k.k.. Dlatego też okoliczności jego popełnienia nie budzą w powyższej sprawie żadnych wątpliwości.

Na podstawie art. 67 § 3 k.k. w zw. z art. 39 pkt. 3 k.k. Sąd orzeka wobec oskarżonego J. S. (1) zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych w ruchu lądowym na okres 2 (dwóch) lat. Sąd uznał bowiem, iż okres 2 lat jest wystarczający dla spełnienia roli represyjnej wobec oskarżonego. Tylko ten środek karny spełni wobec oskarżonego funkcję prewencyjną i wychowawczą oraz zapobiegnie powrotowi do przestępstwa. Ponadto ten środek karny winien wyeliminować przez okres jego obowiązywania zagrożenie jakie stanowi oskarżony dla innych uczestników ruchu drogowego.

Na podstawie art. 63 § 4 k.k. Sąd na poczet orzeczonego zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych w ruchu lądowym zaliczył oskarżonemu J. S. (1) okres zatrzymania prawa jazdy od dnia 27 lipca 2016 r. do dnia 08 grudnia 2017 r..

Sąd kierując się dyrektywą zawartą w art. 67 § 3 k.k. i art. 39 pkt. 7 k.k. zasądził od oskarżonego J. S. (1) na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej świadczenie pieniężne w kwocie 5000 (pięć tysięcy) złotych. Sąd uznał iż ten środek karny będzie stanowił dla oskarżonego J. S. (1) wystarczającą dolegliwość i środek ten spełni wobec oskarżonego funkcję zarówno prewencyjną jak i wychowawczą.

Na podstawie art. 627 k.p.k. i art. 7 ustawy z dnia 23 czerwca 1973 r. o opłatach w sprawach karnych (Dz. U. z 1983 r. Nr 27, poz. 152 ze zm.) Sąd zasądził b od oskarżonego J. S. (1) na rzecz Skarbu Państwa koszty sądowe w kwocie 647,58 zł (sześćset czterdzieści siedem złotych pięćdziesiąt osiem groszy) w tym opłatę w kwocie 100 zł (sto złotych).

Z uwagi na powyższe Sąd orzekł jak w wyroku.